

Zitting 1981–1982

17 166

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Helleense Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol; Athene, 16 juli 1981

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffie van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 13 november 1981. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 13 december 1981.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 11 november 1981

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Nederlandse en de Engelse tekst over te leggen van de op 16 juli 1981 te Athene tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Helleense Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (Trb. 1981, 178).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

In het begin van de zeventiger jaren deed zich als gevolg van de groeiende financiële en economische betrekkingen tussen Nederland en Griekenland de behoefte gevoelen aan een overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting tussen beide landen. Nadat Griekenland geïnformeerd had of aan Nederlandse zijde de bereidheid bestond een zodanige overeenkomst te sluiten, hebben in 1973 onderhandelingen tot dat doel plaatsgehad. Tijdens deze besprekingen werd weliswaar op een aantal punten overeenstemming bereikt, maar met name op het gebied van de luchtvaart- en scheepvaartwinst en de hoogte van de bronheffing op bepaalde inkomsten bleek dit niet mogelijk. De onderhandelingen hebben daarna geruime tijd gestagneerd. In 1980 zijn de besprekingen hervat in verband met de inmiddels verder geïntensiveerde financiële en economische betrekkingen en de komende toetreding van Griekenland tot de Europese Gemeenschappen. Daarbij is ervan uitgegaan, dat de tussen Nederland en Griekenland te sluiten overeenkomst regelingen zou moeten bevatten, die in hun totaliteit voor Nederland aanvaardbaar zijn in het licht van de regelingen, die Griekenland in zijn verdragen met een aantal andere lid-staten van de EG was overeengekomen. Deze laatste verdragen vertonen namelijk een tamelijk wisselvallig beeld. De op deze basis gevoerde onderhandelingen zijn uitgemond in de onderhavige overeenkomst, met bijbehorend protocol.

Als grondslag van de besprekingen diende de modelconventie, zoals door het Fiscale Comité van de OESO in 1963 opgesteld en in 1977 gewijzigd. De opbouw, inhoud en de bewoordingen van de overeenkomst komen dan ook in het algemeen overeen met het gebruikelijke patroon van de recente door Nederland gesloten verdragen op dit terrein.

Ter zake van dividenden die door een Nederlandse vennootschap aan inwoners van Griekenland worden betaald, is een regeling overeengekomen welke in veel van de door Nederland gesloten overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting gebruikelijk is: ten hoogste 5% dividendbelasting ter zake van dividenden die in een deelnemingsverhouding worden uitgekeerd en ten hoogste 15% dividendbelasting in alle overige gevallen (artikel 10, lid 2, subparagraaf a). Onder het belastingstelsel van Griekenland zijn dividenden, die door een Griekse vennootschap aan haar aandeelhouders worden uitgekeerd, aftrekbaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting en zijn zij vervolgens alleen aan belastingheffing bij de aandeelhouder onderworpen. Voor zover het gaat om dividenden, die zijn uitgedeeld ter zake van niet aan de beurs genoteerde toonderaandelen, drukt hierop een bronbelasting van 47%; de bronheffing op dividenden uitgekeerd op aan de beurs genoteerde toonderaandelen beloopt 41%. De bronbelasting kan bij de aandeelhouder voor verrekening in aanmerking komen. In verband met dit systeem – vrijstelling van uitgedeelde winst bij de vennootschap, slechts belastbaarheid bij de aandeelhouder – was Griekenland op het punt van de bronheffing op dividenden aanvankelijk niet bereid tot enige concessie. Het beriep zich daarbij onder meer op hetgeen tussen Griekenland en het Verenigd Koninkrijk was overeengekomen. Met enige andere EG-landen was Griekenland echter in het verleden een percentage van 25 overeengekomen. Vanuit het hiervoor weergegeven uitgangspunt hebben Nederland en Griekenland elkaar ten slotte gevonden in een percentage van 35 (artikel 10, lid 2, subparagraaf b). Aangezien dit percentage uitsluitend samenhangt met het thans geldende belastingsysteem in Griekenland, is in onderdeel I van het Protocol de mogelijkheid geopend de bronheffingspercentages voor Griekse dividenden aan te passen aan die, welke voor Nederlandse dividenden gelden, indien Griekenland zijn belastingsysteem op dit punt fundamenteel zou wijzigen. Met betrekking tot interest is overeengekomen, dat de bronstaat daarover ten hoogste 10% belasting mag heffen. Interest ontvangen door banken of financiële instellingen mag echter niet aan een hogere belasting dan 8% worden onderworpen (artikel 11, lid 2).

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Voor Griekenland betekent dit, dat de belasting wordt verlaagd van 43% tot 10, respectievelijk 8%. Ten aanzien van deze percentages kan gesteld worden, dat zij ongeveer een gemiddelde zijn van de percentages die Griekenland met andere EG-landen is overeengekomen. Voor royalty's is een regeling tot stand gekomen, waarbij de bronstaat ter zake van zogenaamde culturele royalty's niet meer dan 5% mag heffen (artikel 12, lid 2, subparagraaf a) en van de overige niet meer dan 7%. (artikel 12, lid 2, subparagraaf b). Voor Griekenland betekent dit, dat de bronheffing wordt verlaagd van 17¹/₄% naar 5, respectievelijk 7%. Hoewel deze percentages in vergelijking met de verdragen die Griekenland met andere EG-landen heeft gesloten, enigszins aan de hoge kant zijn, heeft Nederland deze aanvaard in het licht van de omstandigheid dat zij in absolute zin niet onredelijk zijn, en Griekenland overigens op het punt van de bronheffingen op dividenden en interest in belangrijke mate aan de Nederlandse wensen is tegemoetgekomen.

Met betrekking tot de belastingheffing over winsten van ondernemingen volgt de overeenkomst het patroon van de bepalingen, dat in de modelconventie van de OESO is neergelegd. Alleen is voor wat betreft het begrip vaste inrichting in artikel 5, lid 3, ten aanzien van een bouwwerk e.d. geen termijn van twaalf maanden, maar van negen maanden overeengekomen. Met betrekking tot winsten uit exploitatie van schepen in internationaal verkeer bleek dat men aan Griekse zijde niet kon instemmen met een regeling, zoals voorzien in artikel 8 van de modelconventie van de OESO, nl. heffingsbevoegdheid uitsluitend voor de staat, waar de feitelijke leiding van de scheepvaartonderneming is gelegen. Griekenland wilde de heffingsbevoegdheid over scheepvaartwinst verlenen aan de staat, waar de schepen zijn geregistreerd.

Op het ogenblik wordt de belastingheffing ter zake van luchtvaart- en scheepvaartwinst in de relatie met Griekenland geregeld door de overeenkomst van 26 juli 1951 (Trb. 1951, nr. 126). Deze overeenkomst voorziet als hoofdregel in een wederzijdse vrijstelling van luchtvaart- en scheepvaartwinst. Alleen in gevallen, waarin een onderneming met de feitelijke leiding in de ene staat vaartuigen onder de vlag van de andere staat exploiteert, mag ook die andere staat de voordelen behaald met die vaartuigen belasten. In die situatie kan zich dubbele belasting voordoen, waarvoor in genoemde overeenkomst echter geen voorkomingsregeling is opgenomen. De overeenkomst van 26 juli 1951 heeft evenwel, gezien de tot nu toe in Nederland en Griekenland daarmee opgedane ervaringen, in de praktijk geen problemen opgeleverd. Op grond hiervan is, om uit de impasse te geraken overeengekomen, dat de bepalingen van de overeenkomst van 26 juli 1951 van kracht zullen blijven.

De wijze van vermijding van dubbele belasting is in artikel 25 van de overeenkomst geregeld. De Nederlandse regeling wijkt thans in zoverre af van de tot voor kort gebruikelijke formulering, dat in de overeenkomst wel wordt aangegeven voor welke bestanddelen van het inkomen en het vermogen de vrijstellingsmethode respectievelijk de verrekeningsmethode zal gelden, doch dat voor de technische uitwerking van deze methode wordt verwezen naar de Nederlandse wetgeving, dat wil zeggen het Besluit voorkoming dubbele belasting (K.B. van 7 april 1965, Stb. 145, laatstelijk gewijzigd bij K.B. van 4 juli 1979, Stb. 416).

Voor uit Griekenland afkomstige dividenden komt de door Griekenland hierover ingehouden 35% niet volledig voor verrekening in aanmerking, maar is deze beperkt tot 15% van de dividenden, omdat het naar Nederlandse opvattingen te ver gaat de totale belastingdruk op vennootschappelijke winsten te beschouwen als een uitsluitend op de aandeelhouder drukkende belasting.

Ter zake van uit Griekenland afkomstige interest voorziet de Overeenkomst in een zogenaamde «tax sparing credit». Indien Griekenland als gevolg van bijzondere stimuleringsmaatregelen gericht op het bevorderen van de economische ontwikkeling in Griekenland, ter zake van zodanige interest minder belasting heft dan het krachtens lid 2 van artikel 11 mag heffen, verleent Nederland niettemin een verrekening van 10% (lid 4 van onderdeel A van artikel 24).

Voor uit Griekenland afkomstige royalty's (met uitzondering van de culturele royalty's) voorziet de overeenkomst voorts in een verrekening van 10%, ook al mag Griekenland deze royalty's volgens de overeenkomst met niet meer dan 7% belasten (lid 5 van onderdeel A van artikel 25). Na 10 jaar kunnen deze voorzieningen opnieuw worden gezien (onderdeel IV van het protocol).

Griekenland zal van zijn kant steeds de verrekeningsmethode toepassen (onderdeel B van artikel 25).

De overeenkomst voorziet eveneens in de gebruikelijke bepalingen inzake non-discriminatie (artikel 26) en inzake het wederzijds verstrekken van inlichtingen (artikel 28).

De overeenkomst treedt in werking op de laatste van de data waarop de Regeringen van beide landen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat aan de in hun onderscheiden landen vereiste grondwettelijke procedures voor de inwerkingtreding ervan is voldaan. Zij zal daarna toepassing vinden met ingang van 1 januari 1981 (artikel 31).

Voor wat het Koninkrijk betreft zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden. In artikel 30 is echter bepaald, dat de overeenkomst al dan niet in gewijzigde vorm kan worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen. Indien daartoe wordt overgegaan zal zulks geschieden door middel van een ter zake afzonderlijk te sluiten overeenkomst.

De Minister van Financiën,
A. P. J. M. M. van der Stee

De Staatssecretaris van Financiën,
J. C. Kombrink

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek